Βρισκόμαστε στα 450 π.Χ. Ο Χρυσός Αιώνας του Περικλή έχει αλλάξει την Αθήνα από ένα ελεύθερο χωριουδάκι σε μια κοσμοπολίτικη Δημοκρατία. Ο Αριστόδημος είναι Αθηναίος πολίτης μα προέρχεται από φτωχή οικογένεια. Παίρνει το λόγο στην Εκκλησία του Δήμου φορώντας κουρέλια, ανάξια του πλούτου και της λάμψης της Αθήνας. Μπορούμε αλήθεια να φανταστούμε να τον κατεβάζουν από το βήμα γιατί δε τηρούσε το «dress code»; Μπορούμε να φανταστούμε τι θα ήταν η αθηναϊκή Δημοκρατία χωρίς Αριστόδημους;

Στη Θεσσαλονίκη πριν μερικές μέρες, ένας δημοτικός σύμβουλος πήρε το λόγο φορώντας σκισμένο τζιν, χωρίς πουκάμισο. Ο προεδρεύων της συζήτησης δίνοντάς του το λόγο είπε πως «άλλη φορά με το παντελόνι αυτό δε θα σε κάνουμε δεκτό εδώ μέσα». Αντιλαμβανόμαστε άραγε πόσο βαθιά αντιδημοκρατική είναι αυτή η στάση του Προεδρείου; Αντιλαμβανόμαστε τι σημαίνει για τη Δημοκρατία η σιωπή των παρευρισκομένων; Χιλιάδες χρόνια μετά το θάνατο της Αθήνας του Περικλή, οι πολίτες της οποίας έφτασαν στις εσχατιές του κόσμου χάρη στην καθαρότητα των ιδεών τους, η δημοκρατία είναι θέμα εντυπώσεων.

Μια διαδικασία γνωστή και ως «ενηλικίωση», το πέρασμα δηλαδή από το παιδαριώδες στο

σοβαροφανές, ακολουθείται στις δυτικές κοινωνίες με θρησκευτική ευλάβεια. Κακό αντίγραφο της Δύσης, η Ελλάδα δε θα μπορούσε παρά να ακολουθήσει τυφλά, όπως άλλωστε κάνει απροκάλυπτα σε όλους τους τομείς, το ίδιο μονοπάτι. Μαζί με αυτό, χάσαμε και την ουσία της δημοκρατίας. Το φαίνεσθαι αντικατέστησε το είναι και φτάσαμε σε γραβατωμένους κλέφτες, ψεύτες και απατεώνες εντός και εκτός Κοινοβουλίου. Άλλωστε, «μαζί τα φάγαμε».

Η αλήθεια είναι ότι αυτό που αποκαλούμε «καθώς πρέπει» ενδυμασία είναι το πρώτο σημάδι αυτών που έχουν ή επιθυμούν κάποια μορφή εξουσίας. Αυτών που έχουν μπει στο πνεύμα ότι όλα σε αυτή τη δυτική «μπίζνα» της δημοκρατίας είναι το πως θα «πουλήσεις» τον εαυτό σου. Μάλιστα, με ένα πληθυσμό χωρίς ιδιαίτερη και ουσιαστική Παιδεία, είναι και ό,τι ακριβώς πρέπει για να κρατηθούμε γερά σε αυτό που ο Πλάτωνας αποκάλεσε -σε νεοελληνική απόδοση- οχλοκρατία. Ένα πολίτευμα που η άβουλη και εύπλαστη μάζα, και όχι ο πολίτης, είναι πλέον κύριος του Πολιτεύματος.

Ο Λόγος του Σεβαστιάδη από τη Θεσσαλονίκη είναι πολύ μεγαλύτερης αξίας και καθαρότητας από ό,τι έχει να επιδείξει το εγχώριο πολιτικό σύστημα επί του θέματος του εκφασισμού της κοινωνίας σε βάθος ίσως και εικοσαετίας. Σε διάστημα λίγων λεπτών κατάφερε να συνοψίσει την ουσία και την Αλήθεια για την βαθιά συντηρητική και επιπόλαιη κοινωνία μας, χωρίς ωραία λόγια, χωρίς γραβάτα και χωρίς πουκάμισο. Η αβαθής αντίληψη ότι για να έχει κάποιος κάτι να πει ή να πρεσβεύσει με σοβαρότητα και συνέπεια, θα πρέπει να έχει και το σωστό ενδυματολογικό περιτύλιγμα, είναι βαθιά αντιδημοκρατική. Ας κοιτάξουμε επιτέλους με θάρρος τον καθρέπτη, μέχρι να διακρίνουμε τον μικρό φασίστα που κρύβουμε όλοι μέσα μας. Αυτόν που πρέπει να απομονώσουμε εμείς οι ίδιοι αν θέλουμε να έχουμε ουσιαστική, πραγματική δημοκρατία.

Βαγγέλης Αστυρακάκης